

der endal Sandsynlighed for, at Indtagterne vil stige og stige. Naar Nordvestbanen kommer i Drift, vil der maaske opstaa et midlertidigt Tab, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at Udbyttet fremdeles vil stige. Vi maa derhos erindre, i hvor kort et Tidrum dette har fuldblyndet sig. Det var jo i 1856, at Bestbanen blev aabnet, altsaa for 17 Aar siden, men der er 23 Aar til 1896. Inden 2 Aar vil Nordvestbanen være aabnet, og hele dette Jernbanenet vil altsaa i over 20 Aar være i fuld Virksomhed, vil kunne vedblive at udvikle og at oparbejde sin Kraft. Hertil kommer et andet Moment, og det er det, at den Art Fordringer, hvorom her er Tale, nemlig Anlag af en Stikbane til Frederiksfund, ikke i Fremtiden vil blive stillet ret ofte til det sjællandske Jernbaneselskab, dersom de Baner, som omhandles i denne Lov, blive anlagte. Der vil i Virkeligheden ikke være mange flere Stikbaner at anlægge, og det vil i alt Fald kun være forholdsvis ubetydelige Offer, det sjællandske Jernbaneselskab i Fremtiden vil have at bringe, naar en Linie bliver anlagt fra Næstved over Slagelse til Kallundborgbanen. Man behøver blot at tænke paa, hvor mange sjællandske Byer der da ville mangle Jernbane, og man vil finde, at det sandelig er meget faa eller omtrent ingen; ogsaa Odsheier vil jo faae en Bane. Der er, saavidt jeg mindes, ikke andre Byer end Storehedinge og Præstø, som herester ville krænge til Jernbane. (Berg: Jo, Ekshelskør!) Ja det er rigtigt, Ekshelskør vil ogsaa mangle Jernbane. Ved at navne denne By kommer jeg til at tænke paa den Bemærkning af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, at det var berettiget at omtale, at der her forelaa et Livsspørgsmaal for Frederiksfund. Jeg tror ikke, det vil være heldigt for Ekshelskør, at der bliver anlagt en Bane fra Slagelse til Næstved, og jeg tror, at man med samme Føje kan kalde det et Livsspørgsmaal for Øbeltoft, at den faar en Sidebane til Randers—Grenaa Banen, som det kan kaldes et Livsspørgsmaal for Frederiksfund, at den faar en Sidebane til Nordbanen. Thingets store Flertal stemmede imidlertid imod, at Øbeltoft fik denne Bane, og det kan altsaa dog ikke antages, at vi ville anlægge en saadan Bane for at tilfredsstille Frederiksfunds Livsspørgsmaal. Jeg finder det af andre Aarsager rigtigst, at denne Bane bliver anlagt, men det er fuldkommen sandt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede, at det Offentlige ikke, fordi det er et Livsspørgsmaal for en eller anden lille Plads at faae en Bane, bør paatage sig at bringe Offer i den Retning. En saadan Bestemmelse bør tages med mere almindelige Hensyn for Die, og saadanne mere almindelige Hensyn tilfredsstilles ogsaa ved Frederiksfundsbanen. Hvorfor ville vi da ikke bringe det Offer, hvorom her er Tale. Den ærede Minister bemærkede, at hvis vi ikke

nu lod Frederiksfund faae denne Bane og gav det sjællandske Jernbaneselskab de 4 Aar, det stillet som Betingelse for Anlaget af den, vilde denne By saamsynligvis ikke faae nogen Bane, i alt Fald ikke i en længere Fremtid; men efter hvad den ærede Minister selv igaar oplyste paa Foranledning af mig, forholder dette sig ikke rigtig. Frederiksfund vilde kunne have faaet en Bane, dersom den ærede Minister havde villet give Koncession til det Selskab, som ansøgte derom. Det forholder sig med det Selskab, som blev omtalt igaar, aldeles paa samme Maade, som med det Krøhnkeste Selskab. Dette ansøgte i sin Tid om Koncession til Anlag af en Bane fra Kjøbenhavn til Sydspidsen af Sjælland og videre, uden at kræve noget som helst Offer fra Statens Side. Den daværende Indenrigsminister afflog dette, hvorved Planen saaldt bort fra det Krøhnkeste Selskabs Bedkommende, og da en senere Indenrigsminister ønskede af faae den genoplagt, vare Konjunkturerne ikke saaledes, at den kunde udpræs. Man henvendte sig da til det sjællandske Jernbaneselskab; det var saa heldigt at kunne stille sine Betingelser, og det Samme er Tilfældet her. Der er ansøgt om en Koncession, som er bleven negtet, og man kan altsaa ikke vente, at Andre nu ville søge Koncession paa en Bane til Frederiksfund, selv om den skulde gaa over Bøddet, hvilket, som jeg igaar bemærkede, ikke vilde være nogen Omvei, der var værd at tale om. I dette Tilfælde har altsaa den ærede nuværende Indenrigsminister begaaet den samme Feil, som Indenrigsministeren i 1865 begit ved at negte det Krøhnkeste Selskab Koncession; men det var en anden Indenrigsminister, som Aaret efter kom til Rigsdagen og begjærte Koncession for det sjællandske Jernbaneselskab med 15 Aars Forlængelse af Tidsfristen som Betalingen for dette Anlæg. Her er det derimod den samme Indenrigsminister, som gjør noget Eignende. Det er min Overbevisning, at Frederiksfund vil faae en Bane, hvad enten det sjællandske Jernbaneselskab anlægger den eller ikke, men den ærede Indenrigsminister stiller sig aldeles bestemt lige over for dette Selskab og siger: I bør anlægge Frederiksfundsbanen; I ere moralsk forpligtede dertil, fordi I fik Lov til at lægge Nordvestbanen i en større Bue mod Syd, og hvis I ikke anerkjende denne Eders moralske Forpligtelse, giver jeg Enhver, der søger Koncession til en Frederiksfundsbane ad den ene eller ad anden Vej, en saadan. Naar den ærede Minister stiller sig saaledes lige over for det sjællandske Jernbaneselskab, er jeg fuldt overbevist om, at det anlægger den paagjældende Bane; det gjør det for at holde Konkurrencen borte fra denne Del af det Territorium. — Det ærede Medlem for Randers (S. Ree) henvendte nogle Bemærkninger til den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvilke dog neppe kunde angaa ham; thi saa vidt jeg hørte det ærede Medlems Foredrag, da førte